

Vyjíždím do Ostravy, pak čekám na ÚANu na bus směrem Stará Ves nad Ondřejnicí... že vám to něco říká? no jasně.. jedu do centra pro mládež... ptám se řidiče, kde mám vystoupit, ptám se domorodců kudy tudy vede cesta k vagónu Anežce a faře. Vítám se s kamarádama i nekamarádama, ale sotvaže si podáme ruku, už jsou to kamarádi, podávám si ruku s místním knězem a zároveň šéfem pro mládež naší o-o diecéze v jedné osobě o. Kamilem Strakem... a pak už vcházím do kuchyně... večere, mňam (pěkné uvítání). A protože se neznáme, jdeme hrát seznamky (seznamovací hry), náramně se zasmějem a poznáme, dodáme pár svých zkušeností. A pak hurá ven do ulic ať poznáme okolí ve tmě. Hrajeme hru KRABÍČKÁRNU, lítáme z jednoho konce Vsi na druhou, hledáme cukrárnu, poštu, popelnice a nejšílenější je, když hladoví běžíme kolem pekárny... zrovna pečou...ó ta libá vůně... A pak po hře usedáme opět do kuchyně a dojídáme zbylé jídlo z večere... a hurá do vagónu Anežky... jde se spát...jsem v kupěčku sama, otvírám okno a ulehám do spacáku a do nejnižší postýlky ze tří nabízených. Začínáme den mší svatou, to je paráda, pak hurá na snídani i tělesnou a už se rozjíždí další den. Trochu teorie a oči i pusa otevřené , když posloucháme zdravotní vědu a co šíleného se může člověku stát v zápalu hry, pak trochu pedagogiky... příjíždí Jana, přednáší jak připravovat hry, jak je vést, jak se zapojit, jak se dobře vyspat... trháme zvířata z papíru, mluvíme na sebe.. oběd (jsou zapékané brambory) a po obědě pokračuju... a protože je toho hodně, posílají nás si zdřímnout.. ach ta Anežka je fajná... a co teď? kurník, jdeme do lesa, oblečte se teple a dobře... a hle tu vidíme sovu ve stromoví a hle tu vidíme i lana ve stromoví... co to? ááá David si pro nás připravil trochu vzrušá v podobě lanových aktivit... páka a skákání z vysokého kopce do hluboké propasti...no, vidím ty tenké větve, na kterých to je všechno připevněno, tak se raději pasuji do role jističe a jistím létající děcka ze spodu a sem tam je i fotím.... a svačina... tu nám přivezli až do toho lesa... jsme tu pár hodin, tak utíkáme zpět, ať stihnem litanii k Panně Marii, stůháme a je to parádní s knězem v popředí se modlit, tvořit společenství. Na faře se opět obouváme do her, tentokrát s balónkama, se šátkama, s papírma...ale brzy to končí... my totiž víme, že je pro nás připravena i noční hra... tak je 11 hod a jupí do kupěčka, do spacáčku....Jéééééé- koukám na hodinky, je 04.18 a oni nás budí... noční hra, paráda.. dostanu puntikovaný šátek na oči, vyvedou mne z Anežky, párkrát se mnou točí a pak se vydej za most a jdi dál podél světýlek... pevně věřím svým 2x naimpregnovaným botám, že tohle vydrží... ono totiž prší... jdu podél světýlek a u každého je napsán kousek příběhu, žádné strašení, žádné úkoly, jen strach z tichého okolí... poslední vzkaz.-"dobrou noc, vstává se v 7.00"... fajn, říkám si a čvachtám zpět k faře...boty to nevydržely... Vstáváme, modlíme se, povídáme si o příběhu, který byl součástí noční hry.... máme se učit i modlit se .. onen kluk z příběhu se modlil, ale neučil, tak ze zkoušky dostal špatnou známku...pak hurá snídane, úklid fary a auta... včerejší svačina v lese-puding- se vylil do farního auta, příprava na mši svatou s o. Kamilem, duchovní povzbuzení a radost nás žene po mši zpět na faru, kde je připraven stůl na oběd... já si dávám opět zapékané brambory se sýrem, které mi velice zachutnaly a ze včerejška ještě nějaké zbyly... podáváme si ruky, máváme na sebe, čekáme na autobus a zase mavání... loučíme se ... s Rézi, Davidem, jáhnem Radimem, o. Kamilem, Beatou přes okno, s Radimem, s Anežkou, Kajou, Markem, Jankou, Liduškou a jinýmiProžili jsme krásný víkend s akcí nazvanou INSPIROMAT, kde jsme si povídali a hráli jsme hry, trochu teorie a praxe na připravované prázdniny a tábory. Hodně legrace, úsměvů a krásné společenství jsme zažili a prožili a tak díky za ziniciování toho všeho.....jen tak mimochodem v pondělí jsme doma měli na oběd zapékané brambory a protože ještě zbyly, tak v úterý jsem si ještě trochu vzala do práce...

Gabriela Rokytová